

Udskriftsdato: 19. december 2025

2019/1 BSF 34 (Gældende)

Forslag til folketingsbeslutning om fjernelse af gensidig forsørgerpligt for alle (borgerforslag)

Ministerium: Folketinget

Fremsat den 14. november 2019 af Peter Skaarup (DF), Sofie Carsten Nielsen (RV), Karsten Hønge (SF), Pernille Skipper (EL), Mai Mercado (KF), Rasmus Nordqvist (ALT), Pernille Vermund (NB), Ole Birk Olesen (LA) og Aaja Chemnitz Larsen (IA)

Forslag til folketingsbeslutning om fjernelse af gensidig forsørgerpligt for alle (borgerforslag)

Total afskaffelse af den gensidige forsørgerpligt for førtidspensionister og folkepensionister og andre, det berører. Den gensidige forsørgerpligt blev indført i 1926, men tiderne har forandret sig. Alle regler om gensidig forsørgerpligt for førtidspensionister skal derfor fjernes, så man kan leve et værdigt liv med kæreste/ægtefælle, uden at man delvist eller helt mister sin indtægt.

Loven om gensidig forsørgerpligt er forældet og bør fjernes. Man skal som syg ikke tvinges til enten at leve alene eller i ydmygelse ved at være økonomisk afhængig af sin partner. En førtidspensionist, som kæmper med sin sygdom 24-7, skal ikke også straffes yderligere ved at blive tvunget til at vælge kærligheden fra for at kunne overleve. Der er anslået ca. 730.000 folke- og førtidspensionister i 2019, der lever under disse uretfærdige vilkår. Til sammenligning er der anslået ca. 720.000 enlige på disse ydelser.

Loven blev ændret for kontanthjælpsmodtagere. Nu er turen kommet til førtidspensionisterne. Fjern denne lov, og giv pensionisterne et værdigt liv. Mange af de syge har ikke så mange år tilbage.

Bemærkninger til forslaget

Det er uretfærdigt, at førtidspensionister og folkepensionister bliver straffet økonomisk, fordi de har en livsledsager, der arbejder. Derfor skal vi af med den gensidige forsørgerpligt, som betyder, at der sker træk i førtidspensionen, når den arbejdende part tjener over en vis beløbsstørrelse. Her fører selv helt almindelige lønninger til delvise tab af førtidspensionen. Den gensidige forsørgerpligt blev skabt i 1926, da den skulle beskytte den hjemmegående hustru og børnene mod, at manden brugte sin løn uden for husstanden. Men i dag er den udtryk for et forældet og gammeldags syn på parforholdet, hvor kvinden skulle forsørges af sin mand. Når vi går ind i et parforhold i dag, forventer vi ikke at skulle forsørge den anden fra dag ét. Langt de færreste mener vel, det er rimeligt, at den ene part skal tigge den anden om økonomisk støtte til basale ting. Men sådan er det med gensidig forsørgerpligt. Det er uværdigt og skaber ulighed i et forhold.

Det er på tide, at vi skaber reel ligestilling, hvor hver mand eller kvinde har sin egen indtægt, især for personer, der netop er blevet anerkendt for sit handicap, sin skade eller nedslidning. Her er man jo blevet kompenseret, fordi man midt i sit arbejdsliv, hvor man ville have tjent sin egen løn, er blevet ramt af en social omstændighed. Derfor skal den gensidige forsørgerpligt væk for alle.

Er det så ikke frygteligt dyrt at afskaffe denne forsørgerpligt? Det kan vi ikke få oplyst til fulde. Det har heller ikke været muligt at beregne 100 pct. Men det forlyder, at det faktisk ikke er ret dyrt, når man samtidig kigger på de besparelser, det vil give.

Fjerner man gensidig forsørgerpligt:

- Kunne man også forstille sig, at det ville hjælpe på den store boligmangel (billige lejligheder) til unge og enlige.
- Skal Udbetaling Danmark (UDK) ikke bruge ressourcer på at lave beregninger flere gange årligt for at få modregninger for ægtefælles/samboendes indkomst til at gå op. UDK beregner og udbetaler på nuværende tidspunkt førtidspension, folkepension, boligsikring, som alle er indkomst- og samlivsberegnet.
- Skal kommuner ikke indhente lønsedler og beregne, hvad en ægtefælle kan få i kontant- og uddannelseshjælp eller integrationsydelse. På disse ydelser skal man være gift, før gensidig forsørgerpligt træder i kraft.
- Vil der komme flere skattekrone i kassen, da det igen vil kunne betale sig for den arbejdende partner at tage overarbejde, hvilket det ikke kan i dag, da enhver ekstra krone går til modregning i samleversydelse.
- Vil ensomheden falde. Mange ældre er ensomme, hvilket koster samfundet ca. 8 mia. hvert eneste år. Flere ældre kan blive længere i eget hjem. I dag tør ældre ikke risikere at blive betragtet som samboende ved at have en ven, de deler oplevelser, mad eller rejser med grundet forsørgerpligten. Man behøver nemlig ikke fysisk at bo sammen for at være omfattet af den gensidige forsørgerpligt.
- Vil der blive frigjort penge, da der bliver færre fripladser, færre tillæg som enlig forsørger (børnepen-ge), og man undgår, at familier falder fra hinanden, når den ene forsørger mister sin indkomst helt eller delvist.
- Vil der blive færre enkelttydelser, da man så reelt ville kunne betale mange ekstra udgifter selv.
- Vil der opstå et større forbrug, hvilket vil skabe flere arbejdspladser. Samlever til en folke- eller førtidspensionist kan tage ekstra- eller overarbejde, uden dette skal modregnes i den ydelse, modparten får.

Om fremsættelsen i Folketinget

Forslagsstillerne i Folketinget bemærker, at der er tale om et borgerforslag, som inden for den fastsatte

frist har opnået det antal støttetilkendegivelser fra borgere, som kræves for at få forslaget fremsat og behandlet som beslutningsforslag i Folketinget.

Borgerforslaget er oprindelig indgivet af Rolf Rosenberg som hovedstiller med Bente Rosenberg, Helle Vibeke Tollund, Silkeborg, Nadia Rosenberg, København, og Kenn Haas Andersen, Aalborg, som medstillere.

Forslagsstillernes fremsættelse af forslaget for Folketinget er alene udtryk for, at forslagsstillerne på vegne af de partier, som støtter borgerforslagsordningen, påtager sig at opfylde en nødvendig betingelse for, at borgerforslaget kan blive behandlet i Folketinget i overensstemmelse med intentionerne bag ordningen for borgerforslag.

Fremsættelsen kan således ikke tages som udtryk for, at forslagsstillerne nødvendigvis støtter forslagets indhold.

Skriftlig fremsættelse

Peter Skaarup (DF), Sofie Carsten Nielsen (RV), Karsten Hønge (SF), Pernille Skipper (EL), Mai Mercado (KF), Rasmus Nordqvist (ALT), Pernille Vermund (NB), Ole Birk Olesen (LA) og Aaja Chemnitz Larsen (IA):

Herved tillader vi os for Folketinget at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om fjernelse af gensidig forsørgerpligt for alle
(Beslutningsforslag nr. B 34)

Der er tale om et borgerforslag, som inden for den fastsatte frist har opnået det antal støttetilkendigelser fra borgere, som kræves for at få forslaget fremsat og behandlet som beslutningsforslag i Folketinget. Der henvises til folketingsbeslutning af 2. juni 2016 om mulighed for at få borgerdrevne beslutningsforslag behandlet i Folketinget, lov om etablering af en ordning for borgerforslag med henblik på behandling i Folketinget og bekendtgørelse om en ordning for borgerforslag med henblik på behandling i Folketinget.

Borgerforslaget er oprindeligt indgivet af Rolf Rosenberg som hovedstiller med Bente Rosenberg, Helle Vibeke Tollund, Silkeborg, Nadia Rosenberg, København, og Kenn Haas Andersen, Aalborg, som medstillere.

Fremsættelsen er alene udtryk for, at forslagsstillerne på vegne af de partier, som støtter borgerforslagsordningen, påtager sig at opfylde en nødvendig betingelse for, at borgerforslaget kan blive behandlet i Folketinget i overensstemmelse med intentionerne bag ordningen.